

САД – сила која одавно не добија ратове

© Flickr/ U.S. Army Europe Images

Вашингтон – САД још од Заливског рата 1991. године нису успешно окончале ни један војни сукоб, а економска хегемонија полако им „цури из руку“ према Кини, Русији, Индији, наводе аналитички портали.

Америчка хегемонија све више копни, „војна чизма“ не успева да добије више паралелних ратова, нити се политички и економски исходи сукоба у земљама у којима су САД војно интервенисале одвија према плановима Вашингтона.

Упркос директним војним интервенцијама, Америка није успела да наметне своје решење за Авганистан, Ирак, Либију, Сирију, Украјину... У свим тим земљама политика САД је промашила циљ.

У великој мери, капитал и инвестиције из Америке су померени у други план уздизањем источних дивова: Кине и Русије, али и других сила, попут Индије.

САД још увек имају економску моћ у толикој мери да могу да финансирају оружане снаге које су далеко испред свих осталих по снази.

Али, та снага оружја даје Американцима илузију униполарног света, који се, у реалности, руши.

Последња илузија о некадашњој моћи САД чува се у холивудским филмовима и интернет монополу на серије, музику и забаву, у којима се америчка моћ и даље велича.

Највећи проблем Вашингтона је тај што жели да наметне и одржава униполарни свет кроз преферирање војне машинерије уместо дипломатије.

Многи аналитичари сматрају да је једини алат који је Америци преостало војна сила јер су сви остали кључни елементи попут политичке идеологије, економије, трговине и технологије потрошени или занемарени.

Америчка администрација одавно не пита никога за савет или дозволу, већ се понаша према једноставној формули – што ми падне на памет то и чиним.

Управо та формула има озбиљне последице по САД јер полако губе савезништва и пријатељства у свету. Неки од најзначајнијих примера су Немачка, односно ЕУ, Турска, Саудијска Арабија, па чак и Јапан.

Због тога, САД улазе у нове конфликте и /полу/ратне игре у настојању да раздвоје своје највеће ривале – Русију и Кину.

Војни савез те две велесиле права је ноћна мора за САД, као и било какав јачи дугорочни модел њиховог економског удруживања.

Истовремено, САД врше притисак на Русију инсистирајући на економским санкцијама, које приличан број земаља ЕУ не жели и због њих има озбиљну економску штету.

За то време, западне санкције и руске контрасанкције не изазивају било какву штету на односе САД и саме Русије. Напротив, у неким сегментима сарадња те две земље је чак и јача.

Сирија је последњи ударац америчкој војној и политичкој доминацији. У САД многи аналитичари и дипломате у медијима нападају Барака Обаму оптужујући га да је изгубио игру са Путиновом Русијом.

Али, ни ратови и интервенције које је спроводио Џорџ Буш, па и Бил Клинтон, нису завршавали дугорочним успесима, а економска моћ одавно је „начета“. Отуда је прекид ватре у Сирији „према руским правилима“, како то наглашавају критичари Барака Обаме, изазвао праву политичку и војну узбуну у САД, а Пентагон и Конгрес очекују да ће нови председник поново вратити Америку на врх одлучивања.

Главни фаворит Пентагона и других великих лобиста је Хилари Клинтон, али је велико питање шта она може учинити данас јер је време у коме је владао њен супруг, када су се Руси и Кинези бавили својим проблемима – одавно прошло.

Ненад Тадић / Срна